

HET BEELD

DOOR N. BEETS

Hoe drijft, in 't dicht vertrek, achter de vensterglazen,
waar slechts beweging is van 't eigen ademhalen,
de blanke rook in war'lend-draaiende spiralen,
die ik heel zacht mijn stillen mond heb uitgeblazen?

Ik zie hun vormen even slechts, en dan verwazen...
nog sneller dan de lichte neevlen uit de dalen
gedreven worden door de morgen-zonnestralen,
of schoorsteenpluim zich oplost in het felle razen

van storm daarbuiten die, langs huizen en langs grachten,
in bange dagen en in som'bre onheilsnachten,
door heel de wereld, alvernielend, machtig giert.

Maar stàt er tòch, na 't langzaam went'len der gedachte,
van al de schoonheid, die ik heel mijn leven wachtte,
een Beeld, dat mijn gesloten toover-cirkel siert?